

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 004719 20 Кж 2
Бањалука, 23.07.2020. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених М.П. и М.С., због кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Републике Српске-Општи дио, одлучујући о жалбама окружног јавног тужиоца у Добоју и бранилаца оптужених, изјављеним на пресуду Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004719 19 К 2 од 24.02.2020. године, након сједнице одржане дана 23.07.2020. године у присуству оптужених и бранилаца, адвоката Д.П. и М.Р., донио је истог дана

ПРЕСУДУ

Одбијају се, као неосноване, жалбе окружног јавног тужиоца у Добоју и бранилаца оптужених М.П. и М.С. и потврђује пресуда Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004719 19 К 2 од 24.02.2020. године.

Образложење

Првостепеном пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004719 19 К 2 од 24.02.2020. године оглашени су кривим оптужени М.П. и М.С. због кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Републике Српске-Општи дио (у даљем тексту: КЗ РС-Општи дио) и осуђени на казне затвора у трајању од по једну годину и обавезани на плаћање паушала, а оштећени са имовинскоправним захтјевом упућени на парницу.

Против ове пресуде жалбе су изјавили окружни јавни тужилац у Добоју и браниоци оптужених.

Окружни јавни тужилац у Добоју пресуду побија због одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се жалба уважи, првостепена пресуда преиначи и оптуженим изрекну казне затвора у дужем трајању.

Бранилац оптуженог М.П., адвокат Д.П. из Д., пресуду побија због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са приједлогом да се жалба уважи, првостепена пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе или пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно суђење.

Бранилац оптуженог М.С., адвокат М.Р. из Д., пресуду побија због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, првостепена пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе.

Браниоци су у одговорима на жалбу тужиоца предложили да се та жалба одбије као неоснована.

Браниоци су жалбе и одговоре на жалбу изложили на сједници вијећа, која је одржана у одсуству уредно обавијештеног републичког јавног тужиоца, остајући код свих изнијетих навода, што су подржали и оптужени.

Овај суд је у смислу члана 320. ЗКП РС испитао побијану пресуду и по оцјени навода изнијетих у жалби нашао:

Жалбе пресуду побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка али не указују на конкретан пропуст суда који представља такву повреду, већ то изводе из критике оцјене доказа која се одразила у утврђеном чињеничном стању које оне не прихватају као правилно. У том контексту неосновани су приговори да суд није цијенио супротстављене исказе свједока С.Т. и М.М. исказима свједока М.С. и Х.Б. и оштећеног око његовог повређивања. Све ове исказе првостепени суд је пажљиво цијенио појединачно и у међусобној вези и на основу тога извео закључак о радњама оптужених које се тичу задирања у тјелесни интегритет оптужених. Све остало се односи на чињенични сегмент пресуде о коме ће се дати анализа у том дијелу оцјене жалбених приговора. Овај суд није нашао на који начин је у законито проведеном поступку повријеђена претпоставка невиности и начело *in dubio pro reo* из члана 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), који износи жалба браниоца оптуженог С. Само позивање на начело *in dubio pro reo*, које је суд слободан да примијени ако то нађе за сходно код утврђивања чињеница, значи негацију правилности утврђеног чињеничног стања, а не битне повреде одредаба кривичног поступка кроз право оптуженог на такву примјену. Оцјена исказа свједока С.Т. је извршена како то закон захтијева као и оцјена свих других исказа и доказа и не може се говорити о повреди једнакости странака из члана 14. ЗКП РС, као што то погрешно закључује иста жалба.

Жалбе приговарају чињеничној основи пресуде полазећи од тврдње да је првостепени суд погрешно и непотпуно утврдио одлучне чињенице које се односе на наношење повреда оштећеном, њихово поступање у оквиру службених овлашћења, а тиме и утврђеног статуса цивила и заштите коју ужива кроз одсуство противправности у радњама оптужених. Жалбе полазе од опсежне анализе и критичке оцјене исказа саслушаних свједока оштећеног С.Б., његове кћерке М.С. и сестре Х.Б., њиховим довођењем у везу са исказима других свједока и одсуством верификованих повреда код оштећеног. Ове кључне исказе за правилно разјашњење свих спорних питања и утврђивање одлучних чињеница од којих зависи основаност оптужбе и доношење правилне и законите одлуке у овој кривичној ствари суд је разријешио на правилан начин. Свједок С.Б. је досљедан у свом казивању зашто и како су га оптужени одвели и испитивали, како су према њему примјењивали силу и слично. Свој исказ даје неизмијењено од првог до посљедњег саслушања, ништа не мијењајући или додајући што би оптужене стављало у тежи положај, па суд тако и цијени овај исказ и даје му одговарајући значај приликом оцјене доказа. У овај исказ уклапа се и исказ његове

кћерке М. која детаљно и систематски у свом казивању описује одвођење свога оца, повратак и повреде које је задобио, као и то шта јој је он говорио како су му те повреде нанесене. Суд правилно поклања вјеру исказу овог свједока о одвођењу оштећеног од куће, повређивању, врсти и локацији повреда, зато што је она са сигурношћу навела и тачно описала повреде које је видјела да је њен отац задобио, као и оне које јој је рекао да је задобио. Поузданост овог исказа није доведена у сумњу казивањем у дијелу који се односи на то да је отац одведен од куће, када је почео радити и да ли су друга лица могла видјети ове повреде и ко их је нанио, с обзиром на протек времена и њен узраст када се све дешавало. Ови искази се доводе у правилан однос са исказима других саслушаних свједока, посебно Х.Б., сестре оштећеног, око сазнања како се и зашто све ово десило и осталих свједока око разлога одвођења, претреса и одузимања ствари и питања примјене силе и повређивања. Суд је правилно утврдио да је оштећени био цивил на радној обавези, да је као такав уживао заштиту по међународном праву а да поступање оптужених није било у оквиру предузимања службених овлашћења јер су, знајући за његов статус и својства, према њему примјењивали силу са задирањем у тјелесни инегритет и тиме ушли у зону повреде бланкетне норме на коју се суд позива као основ за постојање кривичног дјела. С обзиром на све то приговори жалби правилности и потпуности утврђеног чињеничног стања су без основа.

С обзиром да није починио битну повреду одредаба кривичног поступка, а све одлучне чињенице је правилно и потпуно утврдио суд је правилно примијенио кривични закон и оптужене огласио кривим да су починили кривично дјело ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. КЗ РС-Општи дио.

Оглашавајући их кривим првостепени суд је правилно и потпуно утврдио све одлучне чињенице које се односе на избор врсте и висине казне и изрекао им казне од по једну годину затвора. По оцјени и овог суда те казне представљају праву мјеру којом ће се постићи законом прописана сврха кажњавања. Ради тога залагање жалбе тужиоца за строже кажњавање и жалбе браниоца оптуженог П. за блаже кажњавање нису основане, а што је овај суд закључио и по службеној дужности за оптуженог С.

С обзиром на наведено ваљало је на основу члана 327. ЗКП РС жалбе одбити као неосноване и побијану пресуду потврдити.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић